

«کورش» نادر برهانی مرند در راه تئاتر شهر

نمایش «کورش» به نویسندگی و کارگردانی نادر برهانی مرند، در سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر روی صحنه خواهد رفت. نمایش «کورش» به نویسندگی و کارگردانی نادر برهانی مرند، روزهای پایانی شهرپورماه ۱۴۰۵ در سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر روی صحنه خواهد رفت. این اثر نمایشی به تهیه‌کنندگی امیرحسین شفیعی تولید شده‌است. «کورش» روایتی دراماتیک از زندگی کورش بزرگ است که داستان این شخصیت تاریخی را از تولد تا فتح هگمتانه بازخوانی می‌کند. آخرین اثر نادر برهانی مرند نمایش «هدویگ» است که در زمستان ۱۴۰۳، بر اساس نمایشنامه «مرغابی وحشی» اثر هنریک ایبسن، در سالن استاد سمن‌دیان تماشاخانه ایرانشهر روی صحنه رفت. جزئیات مربوط به گروه بازیگران و دیگر عوامل اجرایی، همچنین زمان آغاز پیش‌فروش بلیت «کورش» به‌زودی اعلام خواهد شد.

مهلت ثبت‌نام برای حضور در بیستمین جشنواره «سینماحقیقت» تمدید شد علاقه‌مندان برای شرکت در بیستمین جشنواره بین‌المللی فیلم مستند ایران تا پایان شهریورماه ۱۴۰۵ فرصت ثبت‌نام در پرتال جشنواره را دارند. علاقه‌مندان برای شرکت در بیستمین جشنواره بین‌المللی فیلم مستند ایران «سینماحقیقت» تا پایان روز سه‌شنبه ۳۱ شهریورماه ۱۴۰۵ می‌توانند در سایت جشنواره ثبت‌نام کنند.
فعلان سینمای مستند برای ثبت‌نام به نشانی **panel. irandocfest. ir** مراجعه کنند. بیستمین جشنواره «سینماحقیقت» بر دو موضوع رهبری شهید و ایران (جنگ ۱۲ روزه، جنگ رمضان) تمرکز ویژه دارد و بخش‌های آن عبارت‌اند از: مسابقه ملی، مسابقه بین‌الملل، جایزه شهید آوینی، بخش رقابتی «ایران»، مسابقه فیلم‌های دانشجویی، مسابقه عکس «نگاه مستند، عکس به مثابه داستان»، بخش‌های غیر رقابتی (ملی و بین‌الملل)، رویدادهای پژوهشی و آموزشی، بازگشایی بیستمین جشنواره بین‌المللی فیلم مستند ایران «سینماحقیقت» با دبیری محمد حمیدی‌مقدم آذرماه ۱۴۰۵ برگزار می‌شود.

«میکس» داریوش مهرجویی بررسی می‌شود

نشتت تخصصی و نمایش بخش‌هایی از فیلم سینمایی «میکس» ساخته زنده‌یاد داریوش مهرجویی در خانه سینما برگزار می‌شود. سلسله نشست‌های نقد و بررسی «گفت‌وگومندی در سینمای ایران» به همت انجمن علمی هنر و ادبیات تطبیقی ایران با همکاری خانه سینما برگزار می‌شود. دومین برنامه با موضوع «زیبایی‌شناختی تصویر» و «گفت‌وگومندی نام‌شناختی» روز چهارشنبه ۱۸ شهریور با ۱۷ نمایش فیلم سینمایی «میکس» ساخته زنده‌یاد دار بوش مهرجویی در سالن سیف‌الله داد خانه سینما آغاز می‌شود. در این برنامه پس از نمایش فیلم، شهاب‌الدین عادل و علیرضا زین‌دست صحبت خواهند کرد. دبیر این سلسله نشست‌ها دکتر میثم یزدی است و حضور در این نشست برای علاقه‌مندان آزاد است.

مهرداد غفازاده

«شکوفه‌های زیتون» را می‌سازد

معاونت برون مرزی سازمان صداوسیما در قالب یک پروژه همکاری بین‌المللی، ساخت اولین اثر نمایشی مشترک خود را با کشور ترکیه به تهیه‌کنندگی محسن علی‌اکبری و کارگردانی مهرداد غفازاده کلید می‌زند. این مینی‌سریال که در هشت قسمت ساخته می‌شود، «شکوفه‌های زیتون» نام دارد، از سوی اداره کل تولیدات نمایشی معاونت برون‌مرزی رسانه ملی طراحی و وارد هر حله اجرا شده‌است. «شکوفه‌های زیتون» با مشارکت ۵۰ درصدی ایران و ترکیه تولید می‌شود و ترکیبی از بازیگران ایرانی و ترکی‌های، با هدایت مهرداد غفازاده، نویسنده و کارگردان ایرانی آثاری چون «گربنده» و «در با ماهی پرند» مقابل دوربین خواهد رفت. داستان «شکوفه‌های زیتون» مبتنی بر استنادهای تاریخی، به سال‌های ۱۹۴۷ و ۱۹۴۸ در سرزمین فلسطین بازمی‌گردد و دوران خروج انگلیسی‌ها و جایگزینی یهودیان در این منطقه را روایت می‌کند. طبق برنامه‌ریزی‌های انجام‌شده، تصویربرداری این اثر که قرار است در کشور ترکیه انجام شود، از اواسط مهرماه شروع خواهد شد و علاوه بر بخش از شبکه‌های معاونت برون مرزی و سیمای رسانه ملی، در ترکیه نیز بخش تلویزیونی خواهد داشت. محسن علی‌اکبری، تهیه‌کننده باسابقه ایرانی که سوابقی همچون ساخت «مریم مقدس»، «مردان اجنبیل» و «خطرات مرد ناتمام» را در کنار دیگر آثار متعدد سینمایی و تلویزیونی در کارنامه دارد، مسئولیت تهیه‌کنندگی این پروژه تاریخی بین‌المللی را بر عهده گرفته‌است.

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیر مسئول: محمدجواد اخوان
سر‌دبیر: غلامرضا صادقیان
آدرس: تهران، خیابان بهیقی
کوچه شهیداکبر زجاجی (چهارهم غربی)، پلاک ۱۲
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۵۴۵۴۸۸
روابط عمومی: ۸۸۵۲۳۰۶۰- فکس: ۸۸۴۹۸۴۶۶
توزیع: مؤسسه نشرگستر امروز نوین ۸۸۷۳۰۹۴۲
چاپ: همشهری
Public@JavanOnline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۷۶۸۷ | یکشنبه ۱۵ شهریور ۱۴۰۵ | ۲۴ ربیع‌الدول ۱۴۴۸ | ادان ظہر ۱۲:۰۳ | غروب آفتاب ۱۸:۲۵ | ادان مغرب ۱۸:۴۲ | نیمه شب شرعی ۲۳:۱۹ | ادان صبح فردا ۵:۱۵ | طلوع آفتاب فردا ۵:۴۱

نقدی بر اظهارات رئیس هیئت مدیره خانه سینما در مورد حذف برخی قوانین فیلمسازی

سینما بیشتر از گذشته به قانون و نظارت نیازمنداست

■ مصطفی شاه‌کرمی

رئیس هیئت‌مدیره خانه سینما به بهانه روز سینما (۲۱ شهریور) نکاتی در مورد وضعیت سینما در شرایط کنونی، چالش‌های صنفی پیش‌روی سینماگران و عملکرد نهادهای متولی، وضعیت احضار سینماگران، چالش‌های شورای پروانه ساخت مطرح و مانند همیشه تلاش کرده‌است تا یادآرمیختن دوغ و دوشاب نتیجه دلخواه خود و جریان همفکرش در سینما را از آن استخراج کند. این سینماگر قدیمی که سابقه مدیریت و فعالیت در صداوسیما، سینما و خانه سینما را در کارنامه‌اش دارد و به ادعای خودش همه قوانین و مناقذ آن را می‌شناسد، هر موقع در مورد مجوزهای قانونی و مراحلۂ فیلمسازان برای ساخت و تولید آثار سینمایی یا سریال‌های شبکه‌نمایش خانگی باید پشت سر بگذازند، مورد سؤال قرار می‌گیرد سعی می‌کند یا اگراندیشان و آسمان‌ریسمان‌بافی لزوم وجود چنین مجوزها و الزامات قانونی را مخدوش کند و ناکارآمد نشان دهد. عسگرپور عمو ما تا در این موارد مورد سؤال قرار می‌گیرد مسائل را به قوانین دیگر کشورهاحواله می‌دهد و نتیجه می‌گیرد که قوانین در سینمای کشورمان باعث بستن دست و پای سینماگران و سد راه بروز خلاقیت هنرمندان شده‌است.

■ ■ ■ ■

محمد مهدی عسگرپور رئیس هیئت‌مدیره خانه سینما که سال‌هاست با سیاسی کردن فضای سینمای کشورمان سعی دارد تا مسیری غیر از قوانین موضوعه و مصرحه برای فیلمسازی بسازد، در گفت‌وگویی به بهانه روز سینما با اشاره به بحث اعتراض خانه سینما به موضوع ساخت و عدم حضور نمایندگان خانه سینما در شورای پروانه ساخت به این دلیل، می‌گوید: «این مسئله ریشه‌ای دیرینه دارد و نخستین‌بار در دوره معاونت سینمایی مرحوم سیف‌الله داد، در اوخر دولت اول اصلاحات (اواخر دهه ۷۰) مطرح شد که تهیه‌کنندگان به بلوغ کافی رسیدند و می‌توانند مسئولیت‌انتخاب پروژه خود را با آگاهی از قوانین بپذیرند. بنده هم به‌عنوان عضو شورای مشورتی آن جلسات حضور داشتم، اما برخی تهیه‌کنندگان نگران بودند که اگر پیشنهادها در صورت پروانه از میان‌برود، با مشکلات قضایی جدی مواجه شوند؛ چون در آن دوره قوه قضائیه هماهنگی چندانی با دولت نداشت (!؟) و روایط نهادهای قضایی با دولت پرتنش بود (مثلاً در حوزه مطبوعات، گرفت‌وبست‌های گسترده رخ می‌داد). تهیه‌کنندگان نگران بودند که بدون پشتوانه مجوز دولتی، خودشان شخصاً مسئول شناخته شوند. این نگرانی جمعی باعث شد آن طرح به سرانجام نرسد و این پرونده هیچ‌گاه بسته نشد.»

عسگرپور مانند همیشه قصه را نه حتی از وسط که از انتها تعریف می‌کند تا نتیجه دلخواه‌اش را بگیرد. او عمداً از اقدامات ساختار شکن و خلاف قانون مطبوعات آن روزها که نتیجه آن بروز فتنه ۷۸ بود عبور می‌کند و تنها به اقدامات قضایی با پشتوانه مجوزهای گسترده «یاد می‌کند» که «گرفت‌وبست‌های گسترده» یاد می‌کند. نکته دیگر اینکه او توضیح نمی‌دهد که چرا قوه قضائیه باید با دولت یا مطبوعات و افراد قانون شکن هماهنگ باشد یا اینکه تکلیف بحث استقلال قوا که که قانون اساسی آمده چه می‌شود؟

واقعیت این است که بحث حذف مجوز قانونی پروانه ساخت نه فقط در بازه زمانی دولت اول و دوم اصلاحات که حتی باسامدبیشتری در دولت اول و دوم تدبیر و امید هم مطرح شد اما نهایتاً نتیجه دولت همسو با خانه سینما که برای روی کار آمدنش هر کاری را انجام دادند، بیشترین آثار توقیفی را به نام خودش ثبت کرد!

این مسئله در دولت سه‌ساله شهید رئیسی هم مورد بحث قرار گرفت ولی از آنجایی که نه تهیه‌کننده و نه کارگردان هیچ‌کدام حاضر به پذیرش عواقب و مراتب قانونی تولید و ساخت آثار سینمایی که بدون مجوز ساخت تولید شده‌اند، نبودند، بنابراین مسیر فعلی ادامه پیدا کرد.

این مدیر سینمایی در ادامه صحبت‌هایش می‌گوید: «طی این دو سال گفت‌وگوهای متعددی با سازمان سینمایی داشتیم و طرحی برای اصلاح نظام صدور مجوز دادیم، اما وزارت ارشاد با اعلام عدم همسویی، عملاً پیشرفت را متوقف کرد. در ابتدا برخی مدیران جدید سازمان سینمایی در جلسات خصوصی رویکردی بازتر و مترقی‌تر از طرح ما داشتند و حتی پیشنهاداتی فراتر از طرح ما مطرح می‌کردند (مثلاً می‌گفتند برخی بخش‌ها حذف نشود، آنها می‌گفتند

امیرالمؤمنین امام علی علیه السلام:

دانش، شریف‌ترین شرافت خانوادگی است.

کنز الفوائد: ج ۱ص ۳۱۹

حسین وخشوری دبیر اولین جشنواره فیلم فجر در گذشت

نخستین دوره جشنواره فیلم فجر بود. نخستین دوره این جشنواره در سال ۱۳۶۱ برگزار شد و خشوری در شکل‌گیری و برگزاری آن نقش مدیریتی مهمی داشت. جشنواره فیلم فجر در سال‌های بعد به مهم‌ترین رویداد سالانه سینمای ایران تبدیل شد و نام او به‌عنوان نخستین دبیر این جشنواره در تاریخ آن ثبت شده‌است.

خشوری همچنین در حوزه مطبوعات سینمایی فعالیت گسترده‌ای داشت و سال‌ها به عنوان مدیر مسئول مجله «سینما» فعالیت داشت. حضور او در رسانه‌های تخصصی سینما نشان‌دهنده توجه او به نقش مطبوعات در معرفی آثار، نقد و تحلیل سینمای ایران و انعکاس تحولات فرهنگی و هنری کشور بود.

در کارنامه حسین وخشوری، فعالیت در مدیریت فرهنگی و رسانه‌ای در کنار یکدیگر قرار گرفته‌اند. او از جمله مدیرانی بود که در دوره‌ای مهم از تحولات سینمای ایران، در سازمان‌دهی فعالیت‌های سینمایی و رسانه‌ای حضور داشت و در شکل‌گیری برخی جریان‌های فرهنگی آن دوره نقش ایفا کرد.

در کارنامه فعالیت‌های وخشوری که دانش‌آموخته ارتباطات و کارشناسی ارشد علوم سیاسی از دانشگاه تهران بود، عناوینی چون مدیریت فیلمخانه ملی ایران، مدیریت جشنواره فیلم فجر، مدیریت چندین دوره نمایشگاه بین‌المللی کتاب ایران، مسئولیت در مطبوعات تخصصی سینما وجود دارد که او را به یکی از چهره‌های شناخته‌شده مدیریت فرهنگی و مطبوعاتی سینمای ایران بدل کرده‌است.

حسین وخشوری دبیر اولین جشنواره فیلم فجر و مدیر مسئول هفته‌نامه سینما در گذشت. حسین وخشوری از مدیران فرهنگی و مطبوعاتی حوزه سینمای ایران که دبیری اولین دوره جشنواره فجر را عهده‌دار بود و سال‌ها به عنوان مدیرمسئول هفته‌نامه سینما در حوزه مطبوعات فعالیت داشت، صبح امروز در سن ۷۹ سالگی در گذشت. بنا بر اذعان صاحب‌نظران، نام وخشوری با بخشی از تاریخ معاصر سینمای کشور پیوند خورده‌است. فعالیت‌های او در مدیریت فرهنگی، برگزاری رویدادهای سینمایی و حضور در مطبوعات تخصصی، جایگاه ویژه‌ای در کارنامه حرفه‌ای او ایجاد کرده‌بود.

یکی از مهم‌ترین مسئولیت‌های حسین وخشوری، دبیری حسین مستغاثی، کارشناس شناخته‌شده سینما در مورد جایگاه کارگردان و تهیه‌کننده در غرب و مشخصاً هالیوود می‌گوید: «در سینمای غرب تصمیم با فیلمساز نیست که بخواهد یا نخواهد، بلکه تصمیم با کمپانی‌هاست، صاحبان کمپانی هستند که می‌گویند چه فیلم‌هایی باید ساخته شود و چه فیلم‌هایی ساخته نشود و مانیفست هر سال چیست، اینکه یک سال در مورد بوداسه فیلم ساخته می‌شود و کلی فیلم در مورد تروریست ساخته می‌شود یا راجع به جنگ عراق. اینها یک‌سری تصمیمات کلی است که به تصمیمات فیلمساز بستگی ندارد و حتی به شخصی مانند اسپیلبرگ که صاحب کمپانی است هم بستگی ندارد و او هم باید در مسیری که تعیین می‌شود قدم بردارد.»

حسین مستغاثی می‌افزاید: «در سینمای غرب با توجه به جریان‌هایی که وجود دارد از قبیل سفارش‌هایی که دولت و لابی‌های مختلف به آنها می‌دهند، سینما هم طبق آن عمل می‌کند. دولت در آمریکا بوش، اواما (پایدن یا ترامپ) نیست، بلکه دولت مجموعه‌ای از ترانس‌ها، کمپانی‌ها، بانک‌ها و کارخانه‌های اسلحه‌سازی و اینهاست که تقریباً صاحبان‌شان یکی است؛ کسی مثل «تد ترنر» که صاحب کمپانی اینترتایماست و تی‌سی‌ام، مشاوران‌دیشکده‌ی سی‌اس‌آی‌اس هم هست که در کمپانی اسلحه‌سازی هم سهام دارد، در وال‌استریت هم سهام دارد و در واقع دولت آمریکا اینها هستند، منافع اینهاست که حفظ می‌شود؛ هالیوود هم ابزاری است در دست آنها.

هیچ ماجرای توطئه‌ای هم پشت پرده نیست بلکه یک سیستم منطقی است، یک گروهی که همه‌ی این کمپانی‌های اسلحه‌سازی، ترانس‌ها و بانک‌ها را در دست دارند، در کنار اینها یک ویتزینی هم دارند به نام هالیوود و طبیعی است چون در آن پول خرج می‌کنند باید در آن برایشان تبلیغ شود و آنها هم ایدئولوژی، سیاست و فرهنگ خودشان را تبلیغ می‌کنند»

■ سرلیست‌های پروژهایگر! با همه این تفاسیر جای تعجب است که برخی افراد در کشورمان به دنبال حذف ابزارهای حاکمیت برای اعمال قوانین در تولیدات فرهنگی و هنری هستند. جالب است که اغلب این افراد در جلسات خصوصی سینمای اروپا و آمریکا فعالیت در آنها با وجود اطلاع از همه این محدودیت‌ها و معذوریت‌ها برایشان حکم رویا و آرزو دارد، ولی وقتی پای کار کردن در ایران و احترام به قوانین کشورمان وسط می‌آید بلافاصله ادای مستقل بودن و غیرحکومتی بودن درمی‌آورند، نکته جالب‌تر اینکه همین افراد موقع گرفتن فاند‌های دولتی از بنیاد فارابی و نهادهای انقلابی برای تولید فیلم و اثر هنری، خودشان را با به کار گرفتن هزار جور جادو و اسطرلاب رزق‌نواز اول لیست پروژه و فاندبگیران قرار می‌دهند و با خواهش و تمنا و بهانه‌های عجیب و غریب التماس می‌کنند که اسمی از آنها برده نشود، ولی تا موقعیتی پیدا می‌کنند با گرفتن رست دروغین منتقد و مخالف، لگد‌های متعددی حواله قوانین و حاکمیت و

همان دستگاه‌ها و نهادهای می‌کنند.

واضح است که سینما و سینماگران نمی‌توانند با ادامه رویکرد شتر گاو‌پلنگی به این مسیر ادامه بدهند و از طرفی نهادهای و دستگاه‌های دولتی و حاکمیتی هم لازم‌تک تکلیف خودشان را با این شصدهزار‌ی‌های پیدا و پنهان مشخص کنند. چه تا مادامی که چنین رویکردی وجود دارد، اقدامات خلاف قانون و لگد زدن به حاکمیت اقدام‌های دو سر سود محسوب می‌شود که هیچ‌کس مایل به چشم‌پوشی از آن نیست، چه برسد به گرفتن یا نگرفتن مجوز ساخت اثر سینمایی یا هنری.

